

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπᾶξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΤΙ ΚΟΣΟΥΡΑΚΙΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΙΑ

Τὰ χαριτωμένα ταῦτα Σκουλούδια δὲν εἶνε δὴ τόσοι ἀπλᾶ, ὅσον ἐφαντάσθη ὁ κ. Τρικούπης ὅτι θὰ τὰ θεωρήσῃ χάσκων πρὸ τῆς σοφίας αὐτοῦ ὁ κόσμος. Πᾶν' ἐκείνοι οἱ χρυσοὶ χρόνοι, οἱ μῆνες ἔπρεπε νὰ εἴπωμεν, αἱ ἡμέραι ἴσως ! Τόσον σπάταλος ἀπεδείχθη τῆς δόξης αὐτοῦ, ὄχι, τί λάθος ! ἀλλὰ τῆς περὶ αὐτοῦ δόξης τῶν ἄλλων ὁ κ. πρωθυπουργός. Πᾶν', καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἰστάμενος ἢ μᾶλλον κλονούμενος ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου σημείου τῆς Ταρπητίας, βλέπει ἀμφισβητούμενα πανταχόθεν καὶ ἐγγύθεν μάλιστα, πολὺ ἐγγύθεν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ ἀπλούστατα ἔργα του. Ἀπλῆ, ἀπλουστάτη παραβίασις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, ἰδοῦ, ὅτι ἐκ κεντροεχίας ἀνυψοῦται εἰς ἔγκλημα καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἀγνωμόνων ὑπουργῶν τοῦ κ. Τρικούπη.

Ἄν εἶνε ἀληθῆ τὰ λεγόμενα, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διηρέθη τὰς γνώμας ἐπὶ τοῦ Σκουλουδίου πραξικοπήματος, οἷα ὀφείλεται τῷ κ. πρωθυπουργῷ καὶ τῷ κ. Σκουλούδῃ εὐγνωμοσύνη ! Ἄντι βουλῆς εἴχομεν ἕως τώρα τυφλὴν θεραπαινίδα τοῦ κ. Τρικούπη· ἀντὶ συμβουλίου ὑπουργικοῦ, τρικουπικὸν μονοβούλιον. Νὰ ἀκούωμεν δὲ τώρα, ὅτι οἱ κύριοι Καλλιγᾶς καὶ Ράλλης, οἱ ἀρμοδιώτεροι ὁμολογούμενως, ἤρχισαν νὰ σκέπτονται, εἶνε κατάκτησις, ἐφ' ἣ κροτοῦμεν τὰς χεῖρας. Φανταζόμεθα δὲ τί θὰ ἐγένετο ἂν ἡ ἀφύπνισις αὐτῆ μετεδίδοτο—καὶ θὰ μετεδίδοτο βέβαια—εἰς τὴν βουλὴν, καὶ βλέπομεν ὀλοφάνερρον τὸ «ὄπου φύγει φύγει».

Ἄλλ' ὑπάρχει ἀκόμη, ὡς λέγουσι, μέλαν τι σημεῖον. Οἱ νομικοὶ. Βεβαίως τινας ὅτι δεινοὶ ἡμῶν νομοκράτορες, οὓς δὲν ἤξεύρομεν, διότι ἐντρέπονται ἴσως νὰ ξεμυτίσωσιν, ἀπεφάνθησαν, ὡ τοῦ θαύματος ! ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης, ἀφοῦ ὁ πρωθυπουργός τὸ θέλει, εἴμπορεῖ νὰ ἦνε συγχρόνως καὶ πρέ-

σβος καὶ βουλευτής. Ἄν διστάζωμεν ὀλίγον νὰ πιστεύσωμεν τὴν ἀθυροστομίαν τοῦ κ. Ράλλη καὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ, ὑπερπιστεύομεν τὴν ἀκριτοθυμίαν τῶν νομικῶν μας. Ἰπάγετε εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ θὰ ἴδητε ἐν αὐτοῖς ἑκατοστύας γνωμοδοτήσεων σοφῶν νομικῶν, φερουσῶν τὰς αὐτὰς ἐν πολλαῖς σεβαστὰς ὑπογραφὰς, ἀλλὰ γνώμας... ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους ἐπὶ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Ἄν σὰς ἐγέλασαν ποτὲ ἢ ρεκλάμαις τοῦ Holoway καὶ ἐπήρατε τὴν πανάκειαν τοῦ ἐνδόξου ἐκείνου ἀγύρτου κατὰ πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, ἐμάθετε καλῶς τί εἶνε παρ' ἡμῖν αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν νομικῶν.

Καὶ εἴπομεν μὲν ἡμεῖς ἤδη πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς κυρίους νομικοὺς μὲ τὸ *νὶ* καὶ μὲ τὸ *οἶγμα* τί λέγει ὁ νόμος, καὶ ἐλάβομεν τὸν δάκτυλον αὐτῶν καὶ ἐπέθεσαμεν ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, δι' ὧν κερφόρονται διαμπερὲς καὶ σύνταγμα καὶ νόμοι· ἀλλ' εἴχομεν φυλαγμένα καὶ κουσκουράκια, καὶ ταῦτα θὰ ξεφανερῶσωμεν σήμερον. Εἶνε πάλιν κείμενα, ἀλλὰ ζωντανώτερα αὐτὰ ἀπὸ τὸν περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμον, ὅστις εἶναι καταδεδικασμένος ὁ δυστυχὴς νὰ κοιμᾶται ὄσω νὰ ἔλθῃ ἢ βουλὴ καὶ νὰ προέλθῃ εἰς τὸ μέσον ὁ κ. Βάλης. Τὰ κείμενα ταῦτα διὰ νὰ ἐγερωθῶσι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκη οὔτε εἴκοσι βουλευτῶν, οὔτε βουλευτικῆς πλειονοψηφίας. Ἄρκεῖ νὰ τὰ ζωογονήσῃ μία ἀγωγοῦλα εἴτε τοῦ κ. Καράλη, εἴτε τοῦ κ. Σούτσου, εἴτε τοῦ κ. Μπούμπουλη, ἢ καὶ παντὸς ἐκλογέως Συριανοῦ.

Δὲν τὴν γινώσκωμεν ἴσως ὅλοι καλῶς, ἀλλ' εἶναι, εὐτυχῶς, βέβαιον, ὅτι σπουδαιοτάτην κατάκτησιν ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν μας ἐκληροδότησεν ἡμῖν ὁ ἐκλογικὸς νόμος τοῦ 1878. Ἀνοίξατέ τον, φίλοι Συριανοί, ζητήσατε τὸ κεφάλαιον Ι'. «περὶ ἐκτίσεως χρηματικοῦ τιμῆματος ἐνεκεν ἐκλογικῶν παραβάσεων», καὶ ἀνάγνωτε τὰ ἄρθρα 67, 68 καὶ 69. «Πᾶς ἐκλογεὺς ἢ ἐκλόγιμος—λέγουσιν αὐτὰ τὰ κείμενα—οὗτινος ἀπροσεβλήθη οἰονδήποτε δικαίωμα, πηγάζον ἐκ τοῦ παρόντος νόμου, δύναται, καὶ ἂν δὲν τῷ ἐπέφερε βλάβην, νὰ ἀγείρῃ καὶ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων κατὰ παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ πολίτου, εἰς ὃν «κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀνατίθεται ἢ ἐνέρ-

«γεια τῶν προπαρασκευαστικῶν ἢ ὀριστικῶν τῆς ἐκλογῆς «πράξεων, ἀγωγῆν ἱκανοποιήσεως πρὸς ἕκτισιν χρηματικοῦ «τιμήματος». Τὸ ἄρθρον 96, καθ' ὃ διορισθέντος βουλευτοῦ τινὸς εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, γίνεται ἀμέσως νὰ ἐκλογῆ εἶνε τοῦ παρόντος νόμου» διορισθέντος τοῦ κ. Σκουλούδη, βουλευτοῦ, εἰς Πρεσβείαν, ἣτις εἶνε θέσις ἔμμισθος, οὗτος μὲν ἔπαυσε νὰ ἦνε βουλευτὴς ἐπήγαγε δὲ ἐκ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀμέσως δικαίωμα ὑπὲρ πάντων τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Σύρου νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλον βουλευτὴν, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐχόντων προσόντα καὶ ψήφους νὰ ἐκλεχθῶσιν.

Ἄλλὰ θὰ μᾶς εἶπον ἴσως οἱ σοφοὶ νομικοὶ μας, πῶς ; Δὲν ἐσυλλογίσθητε, ὅτι πρόκειται περὶ ὑπουργοῦ καὶ ὄχι περὶ δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ πολίτου, καὶ ἐνομίσατε ἐν τῇ ἀπλότητι σας, ὅτι καὶ πρὸς ἀνεκαλύψατε ; Εἰς τοὺς σοφοὺς νομικοὺς θὰ ἀπαντήσωμεν εὐλαβῶς, ὄχι, δὲν πρόκειται περὶ ὑπουργοῦ. Δὲν εἶναι ἐνταῦθα ἡ περίστασις τοῦ ἄρθρου 45, καθ' ὃ «ἡ ἡμέρα τῆς καθ' ἅπαν τὸ κράτος συγ-«χρόνου ψηφοφορίας ὀρίζεται διὰ Β. διατάγματος», ὅτε ὑπουργὸς εἶνε δ' ἐνεργῶν. Ἐδῶ εἶνε συνέχεια τῶν νομιμῶς διαταχθεισῶν τῶ 1881 γενικῶν ἐκλογῶν, ὅπως πληρωθῆ τὸ κενὸν αὐτῶν τὸ ἐπελθόν διὰ τοῦ διορισμοῦ βουλευτοῦ εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν, καὶ τὸ καθῆκον τῆς ἐκτελέσεως τῆς εἰδικῆς ταύτης διατάξεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Νομάρχην. Ὁ Νομάρχης κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ ὀφείλει νὰ τηρῆ τοὺς νόμους καὶ τὰ Β. Διατάγματα, ἅπερ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητός του, οἱ δὲ νόμοι οἱ ἐκλογικοὶ εἶνε ἀναντιρρήτως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν ὁ Νομάρχης κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. 2 ὀφείλει νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς τηρήσεως καὶ ὑπερασπίσεως τοῦ Συντάγματος, ἐνταῦθα δὲ πρόκειται ἀκριβῶς περὶ τούτου, ἥτοι περὶ τηρήσεως τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Συντάγματος ὁ Νομάρχης κατὰ τὸ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 χρεωστεῖ νὰ φυλάττῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν, καὶ δήμων, καὶ τῶν πολιτῶν κατὰ μέρος, ἐδῶ δὲ περὶ τούτων ἴσα ἴσα πρόκειται. Ὁ νομάρχης τῶν Κυκλάδων γινώσκει βεβαίως καὶ τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ νόμου περὶ πρεσβειῶν, ἀφοῦ ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε. . . εἰς νομάρχην, ἔστω καὶ Τρικουπικόν. Ὁ νομάρχης τῶν Κυκλάδων, ὅστις ὑποχρεωτικῶς λαμβάνει καὶ ἀναγινώσκει τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἔμαθεν ἐξ αὐτῆς, ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης διορισθεὶς, δυνάμει τοῦ νόμου τοῦ 1853, Πρέσβυς ἐν Ἰσπανίᾳ, ἔπαυσε ἀμέσως τοῦ νὰ ἦνε βουλευτὴς. Καὶ αὐτὸς, ὁ κ. νομάρχης τῶν Κυκλάδων, ὀφείλει ἀμέσως ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν ἀναπληρωτικὴν ἐκλογὴν, οἰκοθεν, ἐκ καθῆκοντος νομιμῶς ἐπιβαλλομένου αὐτῶ, καὶ ἀνευ ὠθήσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου.

Δὲν ἔπραξεν οὕτω ὁ κ. νομάρχης τῶν Κυκλάδων ; Ἄν δὲν ἔπραξεν οὕτω, πάντες οἱ ἐκλογεῖς καὶ πάντες οἱ τὴν βουλευτικὴν θέσιν γλιχόμενοι εἰμποροῦν νὰ τὸν ἐνάξουν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἐπὶ ἐκτίσει χρηματικοῦ τιμήματος. Δὲν εἰδεύομεν τί φρονοῦσιν οἱ Συριανοὶ ψηφοφόροι, ἢ οἱ κύριοι Καράλης καὶ λοιποί. Ἄλλὰ τὸ «Μὴ Χάνεσαι», ἂν ἦτο π. χ. Καράλης, θὰ τὴν ἔκαμνε τὴν ἀγωγὴν, διὰ νὰ ἴδῃ τοῦλάχιστον πῶς σέπτονται καὶ ἂν σέπτονται, ἐνώπιον τοῦ Τρικούπη, οἱ ἐπίσημοι κἂν νομικοὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειτα τί θὰ εἶχε νὰ χάσῃ ;

Ἐκαμταίει.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἀγορά μας ἀπὸ χθὲς ἀστράφτει ἀπὸ Πασχαλιᾶ, βουτηγμένη ὅλη στὰ λαμπριάτικα, ἐνῶ ἡμεῖς θὰ περιμείνωμεν ἀκόμα μίαν ἡμέραν διὰ νὰ λαμπροφορέσωμεν. Τὰ παντοπωλεῖα πωλοῦσι τὰ κερὰ τῶν ἐπιταφίων καὶ τῆς Ἀναστάσεως, τῇ φιλοκάλῳ συμπράξει παντοδαπῶν εἰκόνων, σημαῖων, στύλων, μύρτων, λουλουδιῶν, ἀπειρίας χρωμάτων καὶ ταινιῶν ἕκαστον λαμπροστεφὲς παράπηγμα προβάλλει ὑπερφάνως, φέρει τὸν τύπον τῆς ἰδιαιτέρας φιλοκαλίας τοῦ καταστημάρχου. Ἐδῶ αἱ σημαῖαι τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀναλαμβάνουσι νὰ προστατεύσουν τὴν πώλησιν ἄλλοῦ ἢ διακόσμου φέρει ἐθνικωτέραν χροιάν, μίαν μόνην σημαίαν κυματίζει ἑλληνικὴ, καὶ ἐπὶ ταύτης συγκινητικὴ ἀναγινώσκειται ἐπιγραφὴ ἢ ἔνωσις τῶν Ἑλλήνων ὁ μεγαλιόδεατος παντοπώλης ὀνειροπώλει τὴν πανελλήνιον ἔνωσιν— εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν λαμπάδων του. Μᾶς ἀρέσει καὶ ἡ παραστατικὴ ποικιλία τῶν κρεμασμένων εἰκόνων : παρὰ τὸν βασιλεῖα Γεώργιον, ἡ Μαγδαληνὴ μετανουοῦσα, ὁ Δαβὶδ σφενδονίζει τὸν Γολιάθ παρὰ τὸν Κολοκοτρώνην, ἡ καμμία μεγάλη φωτογραφία ἰδιώτου κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συμπαιθείας τοῦ κοσμητοῦ. Ἄλλὰ τὸ θέαμα εἶνε ἡ ἀπόλαυσις τῶν ματιῶν καὶ τῶν παιδιῶν ἢ τρέλλα ἕκεινα τὰ κερὰκια πού κρέμονται κατὰ σειρὰν, τόσο ἐπιμελῶς φασκιωμένα ἐντὸς τοῦ χρυσοῦχάρτου των, μ' ἕκεινη τὴν πολύχρωμον ποικιλίαν τῶν ταινιῶν, αἵτινες ρυθμικῶς ἀνακινουμέναι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου φαίνονται ὅτι προσκαλοῦσι τὰ παιδάκια ἐρωτικώτατα ἄ ! τί χαρὰ καὶ τί ἀνυπομονησία διὰ τὰ παιδάκια, καὶ τί μελαγχολία διὰ μερικοὺς ἀπὸ ἡμᾶς, ὅσοι ἐνθυμούμεθα ὅτι δὲν ἤμεθα πλέον μικροί. Τῶν πωλητῶν ἡ πόζα εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐνδόμυχον πεποιθήσιν περὶ τοῦ στολισμοῦ τοῦ παραπήγματος των, καθὼς καὶ μερικῶν ἀγοραστῶν ἡ εὐλάβεια.

Τὴν ἐξαιρετικὴν πανηγυρικότητα τὴν ὁποίαν φέρει κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ ἀγορὰ, συμπληροῖ ἡ ἀκατάπαυστος ἀνά τὰ παντοπωλεῖα καὶ οἰνοπνευματοπωλεῖα τῆς ἀγορᾶς ὀρχήστρα, ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ κρόταλα τὰ συστρεφόμενα ὡς πτέρυξ ἀνεμομύλου, περὶ τὰ κυκλοιδῆ τεθειμένα ποτήρια. Ὑπὸ τὴν δημῶδην αὐτὴν μουσικὴν ἢ γιορτάτικην ἀγοραπωλησίαν ἐκτελεῖται εὐαρεστότερον.

Ἡ φοῦρκες γιὰ τ' ἄρνια, τὰ βεγγαλικά φῶτα, τὰ μεγάλα καλάθια γεμάτα ἀπὸ κόκκινα αὐγά καὶ ἀπὸ λευκά, τὰ ὁποῖα πωλοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γραφικαὶ χωριατοπούλαι, καὶ τὰ ἐπὶ τινῶν μπαλκονίων ἐκτεθειμένα καινουργῆ πανταλόνια πρὸς πώλησιν, καὶ ὁ συνήθης βόμβος τῆς πλατείας τοῦ δημοπρατηρίου τελειοῦσι τὴν ὅλην εἰκόνα τῆς ἀγορᾶς μας.

Εἰς τὰς ἐκκλησίας χθὲς τὸ βράδυ ἐπληρώσαμεν τὸν ἐτήσιον φόρον τῆς εὐσεβείας μας : Ἰῶλοι στρυμωγμένοι, ἀρσενικοὶ καὶ θυληκοὶ, μέχρι σκασίματος μαζὺ μὲ τὸ λιβάνι ἐπλήρουν τὴν ἀτμόσφαιραν αἱ εὐσμοὶ πνοαὶ τῶν ρομμύων πρὸς δόξαν τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐκεῖ μάλιστα ὅπου τὸ ἐργατικὸν στοιχεῖον ὑπερέρριχεν, ὡς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, γεμάτη ἀπὸ τσοῦσιδες. Καὶ ἐνθυμούμεθα ἐξ ὠραίου στίχου τοῦ Λασκαράτου, τοὺς ὁποίους παραθέ-